

Arrest

nr. 94 226 van 20 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 november 2012.

Gelet op de beschikking van 3 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“Verzoeker dient voor de negende maal een asielaanvraag in.
In het kader van zijn vorige asielaanvragen werden hoofdzakelijk technische weigeringen genomen door de commissaris-generaal of werden ze niet in overweging genomen door de Dienst*

Vreemdelingenzaken. Inzake zijn zevende asielaanvraag werd een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, dewelke bij 's Raad arrest nr. 55 023 van 27 januari 2011 bevestigd werd. Verzoeker geeft immers blijk van een grove desinteresse in de verschillende door hem opgestarte procedures, zijn vraag om terug naar Somalië gerepatriëerd te worden haalt zijn nood aan internationale bescherming onderuit en hij maakt, gezien zijn frauduleuze handelswijze en leugenachtige verklaringen, zijn voorgehouden Somalische identiteit en nationaliteit niet aannemelijk noch zijn afkomst uit Somalië zodat er geen afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dient te gebeuren ten opzichte van Somalië.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Te dezen brengt verzoeker als nieuwe elementen een Declaration of Birth bij, een Somalisch paspoort, een Somalische identiteitskaart, een aanvraagformulier voor een Somalisch paspoort en Somalische identiteitskaart, een Authentication Certificate, een Declaration of Identity en een kopie van een geboortecertificaat.

De Raad verleent geen bewijswaarde van voormelde stukken gezien documenten, om bewijswaarde te hebben, geloofwaardige verklaringen dienen te ondersteunen. Gelet op de gedane vaststellingen in het kader van zijn vorige asielaanvragen, is dit in casu niet het geval.

Aldus zijn de nieuwe elementen niet van aard dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 55 023 van 27 januari 2011 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen.

Gelet op het voorgaande lijkt verzoeker niet in staat om aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst."

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 23 oktober 2012 verwijst verzoekende partij naar haar verzoekschrift wat niet volstaat om de vaststellingen in de beschikking in een ander daglicht te stellen.

Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Somalië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS